

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Συντάττομενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, διηθείς παρασχόν εις την χώραν ημών διαγραφούς και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ	
Έσωτερικόν	Έξωτερικόν
Έτησία 30. 8.—	Έτησία 70. 10.—
Έξ μηνός 4. 50	Έξ μηνός 5. 50
Τριμηνός 2. 50	Τριμηνός 3.—

Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην έκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.

Δια των Πρωτοτόμων Έσωτερ. λ. 15. Έξωτερ. λ. 20.

Φύλλα προηγουμένων έτών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται έκάστον λικ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Όδός Εδριπέδου άρ. 32, παρά τω Βαρθολομαίω.

Περίοδος Β'. — Τόμος 24ος Έτος 39ον. — Αριθ. 47

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυστιοτόρημα υπό ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Συνέχεια)

Το άσπραδι των αυγών αυτών έχει την ιδιότητα να μην πήξη σάν το άσπραδι των άλλων. Ο ήλιος μόνος ήταν επιφορτισμένος να τα κ λ ω σ σ α ή ζέστη του θηλαδή έφθανε για να γίνονται και να βγαίνουν από μέσα τα χελωνάκια. Κι ο αριθμός αυτών των αυγών ήταν σημαντικός, αφού κάθε χελώνα γεννά ως διακόσια πενήντα το χρόνο.

— Να ένα χωράφι που κάνει αυγά! είπε ο Γεδεών Σπίλεττ. Άς μαζέψουμε!

Βμάζεψαν όσα ήθελαν, έπιασαν και καμμια δωδεκαριά χελώνες και της κουβέλησαν στο Γρανίτινο Παλάτι. Το κρέας αυτών των άμφιβίων νοστιμώτατο, ο Νάβ το έκανε βραστό, με διάφορα άρωματικά χόρτα κι άρτύματα. Έγίνετο ένα θαυμάσιο ζουμί, που οι άποικοι δεν εύρισκαν λόγια να επαίνέσουν τον άξιο κατασκευαστή του.

Άς σημειώσουμε εδώ και μιάν άλλη καλοτυχία, που τους επέτρεψε να κάμουν καινούργιες προμήθειες για τον χειμώνα: Κοπάδια από σολωμούς μπήκαν στην Ευχарιστία κι επροχώρησαν αρκετά μίλλια στο ποτάμι. Ήταν ή εποχή που τα θηλυκά ζητούσαν κατάλληλο μέρος για να γενήσουν ταύγα τους. Τα ψάρια αυτά, που είχαν μάκρος ως δυόμισυ πόδια, έκαναν μεγάλο θόρυβο στο νερό κ' είχαν γεμίσθη σχεδόν το ποτάμι, γιατί ήταν άπάνω από έκατομμύρια. Έφθανε να φράζουν μερικά

μέρη, για να πιάσουν μεγάλες ποσότητες. Κι έπιασαν πραγματικώς πολλές έκατοντάδες, που τα έπαστωσαν και τα φύλαξαν για τον χειμώνα, όταν τα νερά θα έπάγωναν και θάταν άδύνατο πια να φηρεύουν.

Έτην ίδια εποχή ο κύρ-Ζούπ έπροβιβάσθηκε σέ θαλαμηπόλο. Τού είχαν φορέση μια ζακέττα, ένα κοντό πανταλόνι και μια ποδιά με τσέπες. Η τσέπες αυτές, ήταν ή εύτυχία του, γιατί αιωνίως έχωνε τα χέρια του μέσι και δεν άφινε κανένα να

της φάξη. Ο «δαμαστής», να πούμε του έξυπνου σούραγοτάγγου ήταν ο Νάβ. Με τον καιρό, άράπης και πθήκος συνεννοούντο τόσο καλά μεταξύ τους, ώστε θα έλεγες ότι κουβεντιάζουν.

Άλλως τε ο Ζούπ είχε για τον Νάβ αληθινή συμπάθεια που ο μαύρος του την ανταπέδιδε. Όταν δέν τον έχρηταίοντο, είτε για να κουβαλήση ξύλα, είτε για να σκαρφαλώση στην κορφή κανενός δένδρου, ο Ζούπ περιούσε τον περισσότερο καιρό στην κουζίνα (*) και προσπαθούσε να μιμηται τον Νάβ, ετι τον έδλεπε να κάνει. Άλλα κι ο δάσκαλος έδειχνε μεγάλη ύπομονη κ' έκτάκτο ζήλο να διδάσκη τον μαθητή του, αφού κι αυτός έβαζε δη του την έξυπνάδα, για να ωφελήται από τα μαθήματα.

Φαντάζεσθε λοιπόν την ευχαρίστησι των άποίκων όταν, μια μέρα, άπροειδοποίητος, είδαν τον κύρ Ζούπ να μπαίνει στη σάλα του Γρανίτινου Παλατιού, με μια πετσέτα, για να σερβίρη στο τραπέζι. Έπιτηδείες, προσεκτικός, εξέτελεσε την υπηρεσία του στην έντέλεια. Άλλαζε τα πιάτα, έφερνε τα φαγητά, τους γέμιζε, τα ποτήρια, κι όλα αυτά με μια σοβαρότητα που τους διασκόδαζε υπερβολικά.

Ο Πέγκροφ ένθουσιάζσθηκε.

— Ζούπ, σουπτα!

— Ζούπ, λίγο ψητό!

— Ζούπ, ένα πιάτο!

— Ζούπ!.. Μπράβο Ζούπ!.. Γειά σου, Ζούπ!

Κι ο τετραχειρός ύπηρέτης, χωρίς να τα χάνη κάθόλου, έτρεχε από τον ένα στον άλλον, για να τους προφθάνη όλους. Στο τέλος, ο Πέγκροφ

* Ο Πέγκροφ έτρεξε άμισση, στο χωράφι του...

(*) Ίδτε εικόνα προηγουμένου φύλλου, σελ. 36δ.

Ομιλήθηκε την αστείότητα της πρώτης ή- μέρως και του είπε:

— Ορισμένους, Ζούπ, πρέπει να σου αυξήσουμε το μισθό.

Κι' ο πύθκος κύνγησε το κεφάλι του, σα να το κατάλαβε... Περιττό να προσθέ- σωμε, ότι είχε πιά εγκλιματισθή στο Γρανίτινο Παλάτι. Συγχα συνίδευσε τους κυριούς του στο δάσος, χωρίς ποτε να ζείξη διάθεσι φυγής. Ήταν κομικωτάτος να τον βλέπη κανείς να περπατή, μ' ένα μπα- στούνη που του είχε φτιάξη ο Πέγκροφ και που το κρατούσε στον ώμο σαν του- φέκι. Όταν ήθελαν να κόψουν κανένα φρούτο από την κορφή κανένος δένδρου, τι γρήγορα και εύρισκτο ο Ζούπ εκεί πάνω! Κι' όταν οι τροχοί καλλεύσαν στη λάσπη, με πόση δύναμη έσπρωχνε ο Ζούπ το άμαξι, το ξεσήλωνε με τον ώμο του και τώβαζε στον καλό δρόμο!

— Είναι δυνατόν! έλεγε ο Πέγκροφ. Αν δεν ήταν καλός, ήμερος όπως είναι, δύσκολα θα τον κίναμε καλά.

Κατά τα τέλη του Ιανουαρίου, οι άποικιοι καταπιεσθήκαν με μεγάλες δουλειές στο κεντρικό μέρος του νησιού. Επρό- κειτο να κίμουν ένα μανδρί, κοντά στις πηγές του Κόκκινου Ποταμού, στα ριζο- θάμνια του Φραγκλίνου, για τα μηρυκα- στικά που ή παρουσία τους θάταν όχληρή στο Γρανίτινο Παλάτι, και προπάντων για τα γαριπρόδατα εκείνα, που θα τους έ- διναν μαλλί, γα κίμουν χειμωνιάτικα ρούχα.

Κάθε πρωί, είτε ολόκληρη ή άποικία, είτε μόνον ο Κύρος Σμιθ, ή Χάρμπερτ κι' ο Πέγκροφ, επήγαιναν ως της πηγής του κ ρ ή κ. που με την βοήθεια των ό- νάγγιδων, ήταν ένας άραιος περίπατος πέντε μιλίων, κάτω από πράσινους θό- λους, σε δρόμο πρόσφατα ανοικτό, που τον ώνόμασαν «όδος Μάνδρας».

Εκεί εδιάλεξαν ένα μεγάλο χώρο, λει- θάδι φυτεύμένο με μικρές συστάδες δέν- δρων κι' εύρισκόμενο στην άκρη του ρι- ζοθουσιού, που το εκλείνε από το ένα με- ρος. Ένα μικρό ρ (ο ποταμάκι) που άρχισε απ' την πλαγιά, το έπότιζε δια- γωνίως κι' έχύνετο στον Κόκκινου Ποτα- μού. Το χόρτο εκεί ήταν δροσερώτατο και τα δένδρα, αραιά, άφιναν τον άέρα να κυ- κλοφορή ελεύθερα στην επίφάνειά του. Δεν είχαν λοιπόν παρά να κλείσουν αυτό το λειθάδι με ένα κυκλικό φράκτη, που θάκουμπούσε, με της δυό του άκρες, στο ριζοθούνη, κι' αρκετά ψηλό, για να μη τον υπερπηδούν ούτε τα πιο εύκίνητα ζώα.

Το μανδρί θα μπορούσε γα χωράει καμμία εκατοστή κερασφόρα, άγριοπρόδατα ή ά- γριβίδια, με τα μικρά που θα γεννούσαν ύστερα. Ο γύρος της μάνδρας χαραχθηκε από τον μηχανικό και τώρα έπρεπε να φρα- χθί. Για να κίμουν τον δρόμο, είχαν κόψη δένδρα πολλά. Έκουβάλλησαν λοιπόν με τμάξι τους κορμούς των κι' έκαμαν

καμμία εκατοστή πασσάλους, που τους φύτεψαν στο έδαφος γερά.

Στο μπροστινό μέρος του φράκτη άφισαν έν αρκετά πλατύ άνοιγμα, που το εκλεί- σαν με δίφυλλη πόρτα από γερά σανίδια, στερεωμένα με δοκάρια απέξω.

Η κατασκευή της μάνδρας χρειάσθηκε τρείς ολόκληρες εβδομάδες, γιατί εκτός από τον φράκτη, έκαμαν μέσα και μεγά- λες ξύλινες παράγκες, για να καταφεύγουν τα ζώα τη νύκτα ή όταν ήταν κακοκαιρία. Έπειτα, αυτά έπρεπε να γίνουν πολύ στερεά, γιατί ταγριοπρόδατα είναι δυνατά ζώα και, στην πρώτη τους μανία, μπο- ρούσαν να τα ριξούν όλα.

Αφού έτελείωσε το μανδρί, έπρεπε να κισοθούν και τα ζώα που θα έμπαιναν με- σα. Μ' αυτό, το σκοπό διοργανώθη ένα μεγάλο κυνήγι στο ριζοθούνη του Φραγκ- κλίνου, στα βοσκοτόπια, όπου εύχνηζαν τα μηρυκαστικά. Έγειρε στις 7 Φεβρουα- ρίου, μια ώραία θερινή ήμερα κι' όλοι έ- λαθαν μέρος 'ς αυτό. Οι δυο άνάγγιδες, άριετα γυμνασμένοι τώρα, που τους κα- θαλλίκευαν ο Γεδεών Σπιλιετ κι' ο Χάρ- μπερτ, έπρόσφεραν μεγάλες υπηρεσίες στην περίστασι.

Επρόκειτο να περικυκλώσουν ταγριο- πρόδατα και ταγριοκάτσικα, να στενεύουν σιγά-σιγά τον κύκλο όλόγυρά τους, και να ταναγκάσουν να μπουν στο μανδρί. Ο Κύρος Σμιθ, ή Πέγκροφ, ή Ναβ κι' ο Ζούπ τοποθετήθηκαν σε διάφορα σημεία του δάσους, ενώ οι δυο ίππεις με τον Τσπ έτρεχαν ολόγυρα στο μανδρί, σε μια άκτινα μισού μιλίου.

Ταγριοπρόδατα άρχισαν να στενοχω- ριούνται. Ήταν ώραία ζώα, μεγάλα σαν δορκάδες, με προβά' σαχτερή, που είχε και πολλές μακρές τρίχες, και με κέ- ρατά μεγάλα, πιο δυνατά από τα κέρατα του κριού.

Πολύ κουραστική ή ήμερα εκείνη! Τι τρεχάματα, τι φωνές! Από εκατό περίπου μηρυκαστικά, που είχαν περικυκλωθή, τα τρία τέταρτα κατόρθωσαν να ξεφύγουν. Στο τέλος όμως, καμμία τριανταριά ά- γριοπρόδατα και αγριόβίδια, σπρωγόμενα λίγο-λίγο κατά το μανδρί, που ή πόρτα του είχε μείνη άνοικτή, αναγκασθήκαν να μπουν μέσα και να φυλακισθούν.

Το αποτέλεσμα λοιπόν ήταν αρκετά ι- κανοποιητικό κι' οι άποικοι έμειναν εύχα- ριστημένοι. Τα περισσότερα από τα συλ- ληφθέντα ζώα ήταν θηλυκά και δεν θάρ- γούσαν να γεννήσουν. Έτσι το κοπάδι θα μεγάλωνε κι' ή άποικία θα είχε όχι μόνο το μαλλί, αλλά και τα δέρματα που της χρειάζοντο.

Οι κυνηγοί εύγισαν κατακουρασμένοι στο Γρανίτινο Παλάτι. Μ' όλη τους όμως την κόουρασι, δεν παρέλειψαν, την άλλη μέρα, να επισκεφθούν πάλι το μανδρί. Οι φυλακισμένοι, είχαν προσπαθήση να ρί- ξουν τον φράκτη, αλλά δεν το κατάφεραν

κι' άποφάσισαν να μείνουν ήσυχοι στη νέα τους κατοικία.

Πέρασε κι' ο Φεβρουάριος, χωρίς να συμβή τίποτα έκτακτο. Η καθημερινές εργασίες εξακολούθησαν μεθοδικά, συ- στηματικά κι' ενώ έβαλιτώνοντο ολόένα οι δρόμοι της Μάνδρας και του Πόρτο- Μπαλλόν, άνοιχθηκε και τρίτος, που από τη Μάνδρα ώδηγούσε στη δυτική άκρογιαλιά. Το άγνωστο ακόμα μέρος της νήσου Δίγκολν ήταν πάντα τα με- γάλα εκείνα δάση που εκκέπαζαν την Χερσάνησο Σερπαντίνα κι' όπου έφώλη- ζαν τα θηρία, από τα όποια ο Γεδεών Σπιλιετ ελογάριαζε να καθαρίση το νησί.

Πριν να ξαναγυρίση ο χειμώνας, οι άποικοι έφρόντισαν με πολύ ζήλο για την καλλίεργεια των άγριων φυτών που είχαν μεταφτευθή από το δάσος στα ό- ροπέδιο της Τερψιθέας. Ο Χάρμπερτ δεν εύγισε ποτε από έκδρομη χωρίς να φέρη κάτι τι. Πότε ήταν ένα είδροςραδικιο, που οι σπόροι του έβγαζαν ένα έξαιρετα λάδι. Άλλοτε μια κοινή ξυνήθρα, που έθεράπευε το σ κ ο ρ β ο υ τ ο και άλλοτε μερικοί βολβοί, από εκείνους που καλ- λιεργούνται ανέκαθεν στη μεσημβρινή Αμερική, ένα είδος κατάτας, από τα διακόσια που υπάρχουν στον κόσμο. Ο λαχανόκηπος, καλά διατηρούμενος, κα- λά ποτιζόμενος και καλά προσυλαγμέ- νος από έπιδρομες πουλιών, είχε δια- ρεθί σε μικρά τετράγωνα, που καθένα ήταν άφιερωμένο 'ς ένα είδος. Η γη στο όροπέδιο ήταν εκτάκτως γόνιμη κι' οι άποικοι μπορούσαν να έλπιζουν σε πλούσια συγκομιδή.

Τα προτά επίσης δεν τους έλειπαι. Μόνο κρασί δεν υπήρχε στο Γρανίτινο Παλάτι: είχε όμως τσάι του Όσβέγκου, διάφορα άλλα πνευματώδη και τέλος άληθινή μύρα. Ο Κύρος Σμιθ την κατασκεύαζε από τρυφερά βλαστάρια της «άμπιεσ νίγκρα», που άμα βράσουν και ζυμωθούν, παρέχουν το εύχριστο και ύγιεινότερο εκείνο ποτό, που οι Α- μερικανοί το ονομάζουν «σπρίγγ-μπίρ», δηλαδή μύρα της ελάτης.

Και ή «αύλη» επίσης, δηλαδή το πτηνοτροφείο, επήγαινε πολύ καλά και καθημερινώς έπλουτιζέτο με καινούρ- για είδη όρνίθων. Έτσι οι δραστήριοι κι' εύφεις αυτοί άνθρωποι δεν έστε- ρρόντο σχεδόν τίποτε στην έρημόνησο τους. Η Θεία Πρόνοια βέβαια έκανε πολλά γι' αυτούς: αλλά κι' οι ίδιοι έ- καναν, ότι μπορούσαν, πιστοί στο σφρό εκείνο παράγγελμα των αρχαίων: «Σύν Αθηνά και χείρα κίχει», που οι Αγ- γλοαμερικανοί το μεταφράζουν έτσι: «Βοήθει τον εαυτό σου κι' ή Θεός θα σε βρηθήση».

Ύστερ από της ζεστές εκείνες κα- λοκαιρινές ήμερές, το βράδυ, άφού έτε-

λείωνε ή εργασία, τη στιγμή που έση- κώνετο το θαλασσινό ασράκι, οι άποικοι συνήθιζαν να καθώνται στην άκρη της Τερψιθέας, 'ς ένα είδος βεράντας, σκε- πασμένης με κισσούς, που ο Ναβ την έί- χε κίμη με τα χέρια του. Εκεί συνω- μιλούσαν, έδίδασκαν ή ένας τον άλλον, έκαναν σχέδια διάφορα και ή άνεξαν- τλητη εύθυμία του ναύτη διασκεδάζε ό- λον εκείνο τον μικρόκοσμο, όπου δεν έ- παθε ποτε να βασιλεύη ή μεγαλειότερη άρμονία. Μιλούσαν συχνά και για την πατρίδα τους την μεγάλη κι' άγαπημένη τους Αμερική. Τι είχε άπογινή ή έμ- φύλιος εκείνος πόλεμος; Δεν μπορούσε βέβαια να παραταθή πολύ. Η Ρισμόν- δη θα είχε πέση χωρίς άλλο στα χέρια του στρατηγού Γκράντ. Η πτώσις της πρωτεύουσής των «Νοτίων» θα είχε σημαύνη το τέρμα του άγώνος και οι «Βόρειοι» θα ήταν τώρα θριαμβεύται! «Αχ, τι θα έδιναν οι έξορστοί της γη- σου Δίγκολν για μια έσημεριδα!

(Έπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ο ΑΝΑΠΤΗΡΑΣ

Αγαπητοί μου, ΝΑΣ πόλεμος γυ- ρίζει την ανθρω- πότητα εκατό χρό- νια πίσω. Ο ανα- πτήρας μου με κά- νει να αναγνωρίσω την αλήθεια αυτού του φητού. Μήπως δεν άνάβω κι' εγώ τη φωτιά μου όπως στον καιρό των πάπων μας και των προπάπων; Η μοναχή δι- αφορά είναι, ότι εκείνοι εί- χαν χωρίσει την πέτρα, το σίδερο και το φυτίλι. Ένώ εγώ έχω ένα έξυπνο μηχανήμα, που συνδυάζει και τα τρία. Γυρίζω μια ροδίτσα σιδε- ρένια, που τρίβει με τα δοντάκια της την άποκάτω στερεωμένη πετρίτσα κι' ή σκίθες που βγαίνουν με το τρίψιμο, πέφτουν άπάνω στο φυτίλι που κρατιέται δίπλα, και τανάβουν. Άνάβω το τσιγά- ρω μου, έπειτα τραβώ το φυτίλι, που κίναται 'ς ένα μικρό σωλήνα, τραβών- τας και μια σφαιρούλα που το σκεπά- ζει από πάνω και το κίναει να σβύνη. Άλλά στο έξυπνο και άν είναι το μη- χανήμα μου, πόσο θα προτιμούσα... ένα κουτί σπρίτα! Να «μηχανήμα» με άφορά! Άνοιγες το κουτάκι, τραβούσες από μέσα ένα ζυλάκι με κόκκινο κεράδι, τώπριδες μόλις επί της πλευράς του κυ- τίου» κι' είχες όση φλόγα που έχρειά- ζετο για νανάψης το τσιγάρο σου, τη- λειπα σου, το καντήλι σου, το τζάκι

σου, όλα. Έίχες ακόμη κι' όσο φως σου έχρειάζετο για νανάβης σκοτεινά μια σκάλα, να περάσες τη νύκτα από ένα δωμάτιο 'ς άλλο και φάξης για να βρής κάτι τι... Τώρα τα σπρίτα έτελείωσαν ή είναι σπάνια κι' άκριβά. Αναγκάστη- κα λοιπόν να πάρω κι' εγώ αναπτήρα. Να σάς πώ την αλήθεια, στην άρχη τον γάρηκα, όπως κάθε καινούργιο πράγ- μα. Έπαιξα μαζί του αρκετά, άναβα το φυτίλι του χωρίς ανάγκη κι' ήλθε στιγ- μη που έπλα ότι είναι «πρακτικώτερος» κι' από τα σπρίτα. Ύστερα όμως, άμα είδα ότι χαλούσε την στιγμή άκριβώς που έχρειάζετο, κι' ήθελε «βατιλικά έ- ζοδα» για να φτιασθή, άμα βασανίσθη- κα τόσες φορές, βιαζόμενος νανάψω το τσιγάρο μου και μη το κατορθώνων παρά με κόπο και άγώνα, είπα πάλι ασπρίτα μου, σπριτάκια μου!...

Έ, φυσικά! άν ό αγαπτήρας ήταν πραγματικά «πρακτικώτερος» από τα σπρίτα, οι άνθρωποι δεν θα έσπαζαν το κεφάλι τους να τα εφεύρουν και να τον αντικαταστήσουν! Άλλά ήλθε ο πόλε- μος με τους αποκλεισμούς του, της τερ- πιλκίσις του, της μετατροπής των εί- ρηνικών εργοστασίων σε πολεμικά, για να μās γυρίση στής τακμικώτερες, δηλαδή εκατό χρόνια πίσω. Κ' είναι μόνο ο ανα- πτήρας μου που μου το δείχνει: Πόσα πράγματα γύρω μου αντικαταστάθηκαν με άλλα, παλαιά! Έξαφνα ή λάμ- πες του γκαζιού, τα καμινέτα και ή κουζίνα δεν δουλεύουν πιά. Έτελείω- σαν τα κόν, έτελείωσε και το γκαζι. Κ' έπειδη στέ' σπιτι δεν υπήρχε έγκα- τάστασις ήλεκτρικου, αναγκάσθηκε να έπιστρατεύσω λάμπες του 'λαδιού, του πετρελαίου, του οίνουκνεύματος, να πάρω άστυλίνη και να κίω πάλι την κου- ζίνα με ξυλοκάρβουνα. Κ' έπειδη απ' όλ' αυτά τα φωτιστικά είδη, το λάδι είναι το προχειρότερο και σχετικώς το άσφαλέστερο, να κι' ό αρχαίος λύχνος 'ς ένάργεια! Καπνίζει, μυρίζει, τρε- μοφέγγει, σκοτεινιάζει και κίναει γύρω του μια ατμόσφαιρα, που σε μεταφέρει στον καιρό που ή γιαγιά ήταν νέα, όπως τη βλέπομε σε μια παλιή φωτογρα- φία, ό παππούς φορούσε τη φουστανέλ- λη του, κι' οι δυο... έδεσαν τους σκύλους με τα λουκάνικα!

Άλλά μήπως και το ήλεκτρικό που μās έμεινε, είχε ήλεκτρικό φως; Μοιά- ζει μάλλον με ήλεκτρικό σκάτος. Το σί- κονομοϋν, το περρορίζουν. Το κουτσου- ρεύουν. Στα σπρίτα δεν το παλυκαταλα- βάνεις, αλλά στους δρόμους είναι πάρα πολύ αισθητό. Λιγοστά, αραιά κι' ά- δυνατά γλόμπνια τους φωτίζουν μόλις. Άκόμη κι' οι γλόμπιοι των κεντρικών δρόμων και των πλατειών, οι άλλοτε «ήλιοι», φέγγουν τώρα σαν κοινές λάμ- πες: Άπό της έξη αρχίζουν να κλεί-

νουν τα μαγαζιά, κι' ως της όκτωί, το πολύ στής έννεα, είναι κλειστά όλα, εκτός των θεάτρων και των κινηματογράφων. Έτσι οι Άθηναί παρουσιάζουν την όψη που παρουσιάζαν ή πόλεις εδώ κ' εκατό χρόνια, όταν έφωτίζοντο με φανάρια του λαδιού ή έμειναν κι' ολωσδιόλου σκο- τεινές, ώστε οι άνθρωποι, τη νύκτα, ή- ταν υποχρεωμένοι να βγαίνουν με φανα- ράκια.

Αυτά μās έκαμε ο πόλεμος κι' αυτά, επάνω κάτω, γίνονται τώρα 'ς όλο τον κόσμο. Γιατί βέβαια δε στεροβόμεθα και δεν υποφέρομε μόνι μες, κι' αυτό είναι κάτωσ παραγορία. Άλλά πολύ μεγα- λήτερη παραγορία είναι ή ιδέα, ότι ά- στερ' από τον φοβερό αυτό πόλεμο, οι άνθρωποι θα είναι πολύ εύτυχέστεροι κι' όπως γύρισαν τώρα εκατό χρόνια πίσω, έτσι, σε λίγον καιρό, θα τρέξουν εκατό, διακόσια χρόνια μπροστά. Υπομονή λοιπόν κι' έλπίδα... Άλλά βλέπω ότι ό αναπτήρας μου κι' έφερες πολύ μακρύα. Και το τσιγάρο μου έσβυσε. Για να έ- δοψμε, θα μωρέσω να το ανάψω με το μηχανήμα μου;... Μιά... δυο... τρείς... Τίποτα!... Τρίψθηκε ή πέτρα. Άδριο πρέπει να την αλλάξω...

Σας άσπείρομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ

LXXXIII Χτύπα, Βίμορμη! Τίναξε τ' άλύγιστο πέλεμ' είμαι το δένδρο τ' άσκαρο, που σπία τ' άστροσελεμ. Μά όμως θα μείνη άκλόγητος μαύρος κορμός μπροστά σου, —πίσμα πικρό 'στη λίσσα σου, φράγμα κ' σπύη τη βία σου!

LXXXIV

Όσο 'ς αλαλάζει ή άνοιξη— εδώ; λουφάζει ή πάχνη; όσω μελίσσι λαιτουγχει, σάβωρα εδώ ή άράχνη. Κυττός, —κ' ή μάχη μέσα σου βροντίζει— κυττός το φράχτη μη! σκίψε δού 'στη παραστώ και δούλισε τη σιάχτη!

LXXXV

Σε πάχνης ούκη έξύνησε άγροανισμένη ή πόλι' γύρω συντεμύμα, που άφισε χθές βράδυ ή σάπια ή σκόλη' γάται ή βοή της ή βαρεία παιδο μελλοσολογί, ή του άγριου πόνου ή θύλασσα, που τ' άγαμια βαρύνει τ' άγρει!

LXXXVI

Δεξί— ή θρασύ—μα άκούραστο πάντα χτυπές μονάχο' του κίκου, ό κύμα—τό θωρεές— δεν θα τον φές το βράχο! Το στήθος σου—έν' ή άσπίδα σου, όπλο ό άδειάτος ό άφρός σου—μα ποιά έν' ή Μοίρα σου ή τυφή κι' ό άλύγιστος σκοπός σου!

ΤΕΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΕΞΩ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΛΙΑ

[Μυθιστόρημα υπό MARIE GIRARDET]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ' (Συνέχεια)

Ο Πετράκης μπηκε πάλι στην κάμαρά του χωρίς να πή λείψι, άλλα συλλογίσθηκε :

— «Ωρα πού τη διάλεξαν να κάμουν ψώνια...»

Θυμήθηκε τότε, ότι οι κηπουροί φέρνουν τα λαχανικά τους στην αγορά του Παρισιού πριν βγῆ ὁ ἥλιος και ξανασυλλογίσθηκε :

— «Φαίνεται, ότι ἐδῶ-πέρα οι άνθρωποι δουλεύουν ἡμέρα και νύκτα».

Και χωρίς να σκεφθῆ τίποτ' ἄλλο, ξανακοιμήθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

ΜΕ ΞΕΡΟ ΨΩΜΙ

Ἡ λύσις τοῦ ἀνίγματος.

— Νά, παιδί μου. Θα πᾶς στην αγορά τοῦ Κουρμπόα, θα ζητήσης ἐκεῖ την κυρά-Πουφφάρ και θα τῆς δώσης τὰ πουλιά. Θα σοῦ πληρώσῃ για κάθε κόττα τρία φράγκα και για κάθε κοκορά τρίαμιστ. Θα πάρῃς τὰ λεπτά, — πρόσεξε μὴ σὲ γελᾶσῃ! — δὲν θὰ μιλήσης με κανένα και θὰ γυρίσης κατ' εὐθείαν ἐδῶ. Κατάλαβες ;

— Μάλιστα, κύριε...

— Μὴ νομίσῃς όμως, ότι μπορεῖς να κρατήσης τὰ λεπτά και να τὸ σᾶσης, γιατί θὰ σὲ ξαναβρῶ και τότε ἀλλοίμονό σου !

Πληγωμένος ἀπὸ τὴν ἀδικη αὐτῆ ὑπόψια, ὁ Πετράκης ἀποκρίθηκε ψυχρά :

— Δὲν εἶμαι κλέφτης ἐγώ!..

Βγήκε ἐξω. Ὁ πρωινὸς ἀέρας τοῦ φάνηκε ἐκτάκτως καθαρός κ' εὐχάριστος. Γιατί ἐκεῖ-μέσα, στην παράγκα, ἀισθάνετο μιά μεγάλη στενοχώρια. Τὰ πρόσωπα, ἢ ἰδέες τοῦ παραφέντη, τὸν ἀνησυχόσαν. Και ὅμως ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶχε κάτι τί ποῦ τὸν τραβοῦσε χωρίς να θέλῃ και τὸν ἐδέσμευε...

Ἡ κυρά-Πουφφάρ, στην αγορά τοῦ Κουρμπόα, τὸν περίμενε. Πῆρε τὰ πουλερικά και τὰ πλήρωσε χωρίς καμιά ἀντιλογία. Ὁ Πετράκης πῆρὲ τὰ λεπτά σωστά, γύρισε σοῦ γρηγορώτερα μποροῦσε στὸ σπίτι και τὰδῶσε τοῦ ἀφεντικοῦ του...

Πέρασαν λίγες ἡμέρες. Ὁλοένα πὺ ἀνήσυχος με τοὺς ὑποπτους τρόπους τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνου, ὁ Πετράκης ἀποφάσισε να φύγῃ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία του. Ἀλλὰ πῶς να βρῆ ἄλλη, ἀφοῦ δὲν τὸν ἀφίγαν να βγαίνῃ ἐξω ποτέ ; Ἐπειτα δὲν εἶχε στην τσέπη του λεπτό. Και τὸ καλὸ παιδί ἐξακολούθησε να μένῃ 'ς ἐ-

κείνο τὸ σπίτι ἀπὸ μιά ἀνάγκη σκληρῆ.

Μιά μέρα ρώτησε :

— Μπορῶ να πάω εἰς τὸ Ξενοδοχεῖο Μ π ο ν - Ρ ε π ὸ, ὁδὸς Βοτανικοῦ Κήπου, να πάρω τὴν ἀλληλογραφίαν μου ;

Ὁ παραφέντης ἔδωσε τὰ γέλια.

— Τὴ ἀλληλογραφία ; εἶπε. Ἰππορχος εἶσαι σὺ ;

— Ὅχι βέβαια... δὲν εἶμαι Ἰππορχος... περιμένα όμως γράμμα ἀπὸ τοὺς φίλους μου Λακρουᾶ.

— Και ποῖοι εἶνε αὐτοὶ οἱ Λακρουᾶ ; Πατριωτῆς σου ;

Ὁ Πετράκης ἀναγκάσθηκε τότε να διηγήθῃ ὅλη τὴν ἱστορία τῆς θαλαμηγοῦ και τῆς ἀρρωστῆς μικρῆς Βισλάτας, πού τοῦ εἶχε δειξῆ τόση συμπάθεια και πού οἱ γονεῖς τῆς τὴν ἀγαποῦσαν

«Α ! δὲν ἀνακατεῖσαι !... Για ξαναπῆς το ! »

τόσο τρυφερά. Ὁ μόνος του σκοπός, ἴταν να ευχινίση τὸν κύριό του, ὥστε να τῷ δῶσῃ τὴν ἀδεία να πᾶν να ρωτήσῃ στὸ Ξενοδοχεῖο. Μπορεῖ, ἀλήθεια, να εἶχε φάσῃ κανένα γράμμα τῆς Βισλάτας.

Τὰ μάτια τοῦ ἀνθρώπου ἐλαμψαν παρᾶξένα.

— Κ' εἶνε πολὺ πλούσιοι αὐτοὶ οἱ Λακρουᾶ ; ρώτησε.

— Ἔτσι φαίνεται...

— Και θὰ γυρίσουν γρήγορα στὸ Παρίσι με τὴ θαλαμηγὸ τους ;

— Ὅχι... ὡς τὴν ἀνοιξὶ και να ἴτ δοῦμε...

— Α !

Ὁ Πετράκης ἐπανάλαβε τὴν ἐρώτησί του :

— Μπορῶ λοιπὸν να πάω στὸ Ξενοδοχεῖο ;

— Ὅχι ! ἀποκρίθηκε ψυχρά ὁ παραφέντης. Ἄν θέλῃς, ἂν δὲν σᾶρέσῃ τὸ σπίτι μας, εἰς' ἐλευθέρως. Να ξέρῃς όμως, ότι ἂν φύγῃς, δὲν θὰ ξαναγυρίσης πιά.

— Γιατί ; ἀπόρησε ὁ Πετράκης. Εἶνε κανένα κακὸ να πάω ὡς τὴν ὁδὸν Βοτανικοῦ Κήπου καί... ;

— Φτάνει ! ἐφῶναξέ ὁ παραφέντης. Μὴν ξεχνᾶς τὴ συμφωνία μας ; θὰ κάνῃς ότι σοῦ λέω, χωρίς να ρωτᾶς ποτέ τὸ γιατί.

Ὁ Πετράκης χαμήλωσε τὸ κεφάλι. Ἀλήθεια, αὐτὴ δὲν ἦταν ἡ συμφωνία τους ;...

Με τὰ διαπεραστικά του μάτια, ὁ παραφέντης τὸν ἐκτύπησε κάμποσο. Κ' ἔπειτα, μ' ἄλλο ἔπος, τοῦ εἶπε :

— Πετράκη, εἶνε δέκα μέρες τώρα πού σ' ἔχω στὸ σπίτι μου και σὲ μελετῶ... Εἶσαι πολὺ καλὸ παιδί. Εἶμαι εὐχαριστημένος μαζί σου, κ' ἡ γυναίκα μου τὸ ἴδιο.

Τὸ πρόσωπο τοῦ δυστυχισμένου παιδιοῦ ἐρωτίσθη.

— Ὡς τώρα δὲν σοῦδῶσα τίποτα, ἐξακολούθητε 'καίνος' αὐριο όμως, ἀπόψε ἴσως, θὰ σοῦ δώσω μιά δουλειὰ πρώτης τάξεως ! Γεραφίκι, ξέρεις !...

— Δὲν ἐννοῶ...

— Θα σοῦ ἐξηγήσω. Πρόκειται να κάμωμε σπουδαία πράγματα 'ς ἓνα σπίτι τῆς ὁδοῦ Εἰρήνης. Ἐπειδὴ όμως μπορεῖ να μὴ μᾶς ἀκούσουν να μποῦμε μέσα, θὰ βασισθοῦμε σὲ σένα.

— Δηλαδή, ρώτησε ὁ Πετράκης, κυττάζων τὸν ἄνθρωπο με μάτια γουρλωμένα ἀπὸ τὴν ἀπορία.

— Δηλαδή, νά. Ἐσύ, καθώς εἶσαι μικρός, λεπτός, εὐκίνητος, θὰ μπορέσης εὐκολα να μπῆς ἀπὸ τὸ φεγγίτη τοῦ υπογείου, πού εἶνε στὸ δρόμο. Καὶ ἅμα μπῆς, μᾶς ἀνοίγεις ἀπὸ μέσα τὴν πόρτα. Κατάλαβες ;

— Κατάλαβα, ψιθύρισε ὁ μικρὸς μηχανικά.

Γιατί ἄσφρα ὁ νοῦς του φωτίσθηκε. Εἶχε ἀκατάληπτα πραγματικῶς συνῆλθε και ρώτησε :

— Θέλετε να μπῆτε 'ς αὐτὸ τὸ σπίτι, για να κλέψετε ;

— Νά κ' ἔ ψ ὀ υ μ ε ! Τὴ λέξεις μεταχειρίζεσαι ;... Μὰ ὄχι, παιδί μου. Ἀπλῶς θὰ πάρωμε ὅσα πράγματα μᾶς χρειάζονται, χωρίς να βλάψουμε κανένα.

— Ἄν πρόκειται να π ᾶ ο ε τ ε, δὲν ἀνακατεῖσαι στὴν ὑπάθεσί !

(Ἐπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

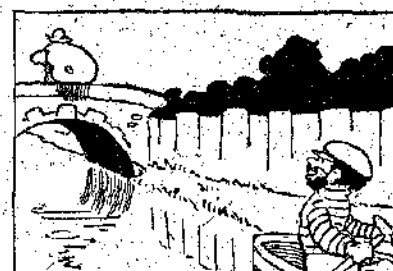
ΠΑΤΑΤΑ ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ ΚΛΕΜΜΕΝΗ

Μ' ὅλη τὴν ἀπαγόρευσι τοῦ νόμου, ὁ Παντελής, ἓνας πονηρὸς χωριάτης, ἐννοεῖ να βγάλῃ τὴν πρώτη πατάτα του, για να τὴν πουλήσῃ κομψὰ χίλιες δραχμῆς τὴν ἑκά... Γεμίζει λοιπὸν ἓνα σακκοῦλι, τὸ φορτώνει στὸν ὄμο κ' ἀπὸ φόβο μὴ τοῦ τὸ βροῦν στὸ σπίτι, πάει να τὸ κατα-

χωνιάσῃ στὸ ὑπόγειο τοῦ ξαδέρφου του. — Ἀλλὰ ὁ δρόμος εἶνε πολὺς και, καθώς περνᾶ ἀπὸ ἓνα γερῆρι, ὁ Παντελής στέκεται κ' ἀφίγει τὸ σακκοῦλι του στὸ τοίχακι, για να σκοπιῆ τὸν ἰδρωτᾶ του και να ξεκουρασθῆ. — Ἐκεῖνη τὴ στιγμή, περνᾶ με τὴ βάρκα του τὸ ποτάμι ὁ Νόν-

τας, ἓνας ἄλλος κατεργάτης, πού βλέπωντας τὸ γαμάτο σακκοῦλι τοῦ Παντελή, συλλογίζεται : «Τὴ νύχτῃ μέσα ; ντομάτα, πατάτα ἢ μελιτζάνα ; Μπᾶ ! παιδὲ ἔξορι μὴν ἔξη και σῆρι ; Ἀδιάφορο ! ὅτι κ' ἂν ἔξη, ἐγὼ θὰ τὸ φορτώσω στὴ βάρκα μου ! — Πληθαίνει σιγά-σιγά, κ' ἐνῶ ὁ

ἄλλος ξεκουράζεται ἀνίπατος, βγάζει τὸ στυγά του και σπῆζει ἀπὸ κάτω τὸ σακκοῦλι. «Μπαρέ, πατάτα !... Καλὰ τάχα ἐγὼ ! Πραγματικῶς, μιά βροχὴ ἀπὸ ὤμοιες φρεσκοτάτες πατάτες πεφτεῖ στὴν βάρκα τοῦ Νόντα... — Ὅταν ἐπιτέλοῦς

παίρνει εἰδοσι ὁ Παντελής και γυρίζει, εἶνε ἀγῶ ! ἢ βάρκα τοῦ Νόντα φεύγει γεμάτη και τὸ σακκοῦλι μένει σχεδὸν ἄδειο. « Ἄτιμῃ ! κλέφτῃ !... » φωνάζει με λύσσα ὁ Παντελής. Κ' ὁ ἄλλος με γέλιο τοῦ ἀνταπακρίνεται : «Και γιατί να τὴν

κράνης ἐσύ, να παῖσῃ, και 'να μὴ τὴν πουλήσω ἐγὼ, μιά δραχμὴ τὴν ἑκά, να σὴν φάῃ ὁ κόσμος ; Ἔτσι, ἓνας κλέφτης ἐτιμώρησε ἓνα ἀισχροκερδῆ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΤΙ ΤΟ ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΟ ΠΑΛΙΟΣΚΥΛΟ !

[Συνέχεια και τέλος, 786 σελ. 369].

Ἦταν καιρός. Σε λίγο τὸ ἔδαφος ὑκέστη και δευτέρα δόνησι, πολὺ πὺ δυνατή, πού βάσταξε τριάντα δευτερόλεπτα.

Ὅταν ὁ σεισμὸς τελείωσε, ὁ κ. Λιρμάς κύτταξε γύρω του : στὴ θέσι τῆς κρημῆς βίλλας δὲν ἦταν τώρα παρὰ ἓνα χάσμα ἡμικυκλικὸ, ὅπου κ' αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἐρείπια εἶχαν ταρῆ ! Οἱ δυστυχισμένοι ἔνοικοι δὲν εἶχαν πιά τίποτα !

Και τρίτος σεισμὸς ἔγεινε σὲ λίγη ὥρα, ἀλλὰ ἔχι τόσο δυνατός, οὔτε μεγάλης διαρκείας. Ἐπειτὰ ἔγεινε ἡσυγία : τὸ κακὸ πέρασε. Ἔτσι φαίνονταν τοῦλάχιστο... Τότε ὁ κ. Λιρμάς θέλησε να ἐπιστρέψῃ στὸν τόπο, ὅπου ὑψώνετο πρὸ ὀλίγου ἢ βίλλα τοῦ, μήπως κανένας ὑπηρετῆς, θαρμένος κάτω ἀπ' τὰ ἐρείπια, εἶχε ἀνάγκη βοήθειας. Ἀλλὰ ὁ σκύλος τὸν ἀρπάξε ἀπὸ τὰ ροῦχα και τὸν ἐτράβηξε ἀντίθετα, θέλων ἔτσι να δειξῆ, ότι ὁ μόνος τρόπος σωτηρίας ἦταν να φύγουν για τὴν Κακεστέερη, ὅπου θὰ εὑρίσκον ἴσως σῦλο σὲ κανένα πλοῖο.

Ἐπειδὴ καμμία φωνή, κανένας θρηνός ἀνθρώπινος δὲν ἔφθανεν ὡς ταῦτά του, ὁ κ. Λιρμάς ἐσυμπέρανε, ότι οἱ δυσ-

τυχισμένοι, πού πλακώθηκαν ἀπὸ τὰ ἐρείπια, θὰ εἶχαν τώρα πεθάνῃ, θαρμένοι κοῖας ἔξορι πόσα μέτρα κάτω ἀπὸ τὸ ἔδαφος, συλλογίσθηκε λοιπὸν ότι δὲν εἶχε ἄλλο να κάμῃ, παρὰ να σώσῃ τὰ προσελη ἴντα πού τοῦ ἔμεναν.

Ἐβίλησε με τοὺς δικούς του.

Ἰστέρ' ἀπὸ χίλια ἐμπόδια, πού τὰ νίκησε με τὴ βοήθεια τοῦ Πιστοῦ, ἔφθασαν ὅλοι σπὸν λιμένα. Τὰ πλοῖα ἦταν γεμάτα ἀπὸ πρόσφυγες, πού ἔφθαναν πανικόβλητοι ἀπ' ὅλα τὰ μέρη. Ὁ κ. Λιρμάς κατάφερε να μπῆ 'ς ἓνα πλοῖο με τὴν οἰκογένειά του. Ἀλλὰ δταν θέλησε να μπάσῃ και τὸν σκύλο, ὁ πλοῖαρχος ἀρνήθηκε κατηγορηματικῶς.

— Δὲν ὑπάρχει τόπος για τοὺς ἀνθρώπους, εἶπε, και θὰ σώσουμε τώρα και ἴωα ;

Ὁ κ. Λιρμάς, με λίγα λόγια, τοῦ διηγήθηκε τὰ συμβάντα τῆς φοβερῆς ἐκείνης νύκτας. Ὁ θαλασσινὸς γερο-λόκος συνέκινήθη. Κ' ὁ Πιστός ἔγεινε δεκτὸς στὸ πλοῖο, πού σὲ λίγο θᾶκανε πανιά και θᾶφρευε για τὴ Γαλλία.

Ὁ κ. Λιρμάς, ἐντέλως κατεστραμμένος, εὐτόχησε στὴν πατρίδα του να ξαναβρῆ τὸν φίλο, πού τοῦ εἶχε χαρίσῃ τὸν Πιστό. Αὐτὸς ὁ φίλος τὸν ἐβόθησε

πάλι να βρῆ μιά καλὴ θέσι και να κερδίῃ τὸ ψωμί του και τῆς οἰκογενείας του. Ὅσο για τὸν Πιστό, κ' αὐτὴ ἡ κυρία Λιρμά, πού τόσο τὸν ἀντιπαθοῦσε, τώρα τὸν ἐλάτρευε. Μήπως χάρις 'ς αὐτὸ τὸ σκυλί δὲν ἦταν τώρα εὐτυχισμένη, να ζῆ με τὸν ἄνδρα τῆς και να βλέπῃ τὸν μικρὸ τῆς Εὐτύχιο να μεγαλώνῃ και να προοδεῖ ;

— Πιστός, ὄνομα και πράγμα ! ἔλεγε ὁ κ. Λιρμάς, χαϊδεύων τὸν ἀγαπημένο του σκύλο του. Τὸν εἶχα κρατήσῃ για ἐνθύμιο τῆς καρτίδας μου. Ἀλλὰ ποῖος θὰ μὸς τᾶλεγε, ότι ἂν δὲν τᾶκανα τότε, δὲν θὰ μπόρῶσα ποτέ να γυρίσω ζωντανός στὴν πατρίδα μου ! Ὁ ἄμουρ κ' ἐγὼ θαμμένος με τοὺς δικούς μου στὰ ἐρείπια τῆς βίλλας...

(Clotilde Leclerc)

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Εἶνε ἡ δάφνη ὀραία στὴν κόμη. Ὅταν φέρῃ Ἐλευθερία. (Σολωμός)

Ἐχθαίρουσι οἱ Ἀθάνατοι τὴν ψυχὴν και βρογνάσουν Ἐστὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἀγαθίων. (Κάλβος)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 168ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΕΥΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

[Ίδε φυλλάδιον 35ον, σελ. 282.]

- 1.—Είς τήν σελ. 277, στ. α', («Μισση- ριώς; Νήσοι») λείπει ή λέξις φοβάται.
2.—Είς τήν σελ. 277, στ. γ', λείπει ή λέ- ξις πόδια.
3.—Είς τήν σελ. 278, στ. α', λείπει ή λέ- ξις καπνός.
4.—Είς τήν σελ. 278, στ. β' λείπει ή λέξις κνιτάχθησαν.
5.—Είς τήν σελ. 279, στ. α', («Αθηναί- και Έπιστολά») λείπει ή λέξις νεκρή.
6.—Είς τήν σελ. 279, στ. γ', λείπει ή λέ- ξις βέβηλο.
7.—Είς τήν σελ. 280, στ. α', («Έτω απ' τη φωλιά») λείπει ή λέξις γάλακτος.
8.—Είς τήν σελ. 280, στ. γ', («Τριτοσυρ- γήματα των Έλλήνων ποιητών») λείπει ή λέ- ξις έσπασσάσας.
9.—Είς τήν σελ. 281, στ. α', («Ένα καλό μάθημα») λείπει ή λέξις εβήνηλασα.
10.—Είς τήν σελ. 281, στ. γ', λείπει ή λέξις εφρόντιζες.
11.—Είς τήν σελ. 283, στ. γ', («Αλληλο- γραφία») λείπει ή λέξις λαμβάνω.
12.—Είς τήν σελ. 284, στ. α', («Πνευμα- τικαί Ασκήσεις») λείπει ή λέξις άφαιρέσις.

Και τας δωδεκα λέξεις ακριβέστατά, γωός λαμπίτη παραλλαγή, ημάρμονον δύο : α' Α- χιλλέος Μαγιάκης και το Αθάνατο Ναυτάκι, δια αλήθου, τδ Α Βραβειον δίδεται εις τον δεύτερον και δ πρώτος κρίνοντο δ εν εν των δύο Β' Τά υπόλοιπα Βραβεία, δια αλήθου επίσης, κρίνοντο οι χρισταί τέσσαρες, οι οποίοι ησαν Η λέξις 'Ο Α' Έπνευσε περιλαμβί- νεται ούσαν ησαν 10 ή 9 λέξεις. 'Ο Β' Έπαι- νος, ούσαν ησαν 8 ή 7. 'Ο Γ' Έπαινος ούσαν ησαν 6 ή 5. Και τέλος ή Βράβειος Μνεία ούσαν ησαν από 4 και κάτω:

- ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ
ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Αθάνατο Ναυτάκι [15Ε];
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Αχιλλέος Μαγιάκης [15Ε]—Κλασικό Βόλι [12Ε].
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : (άπο [12Ε] εις έκαστον) Βασιλείος δ Βουλογορνόνος.— Έλληναίος Παλιάν.— Αστία της Νίκης.
Α' ΕΠΑΙΝΟΣ (άπο [10Ε] εις έκαστον) Αιγινή, Νικητής της Αύρας, Παγδόσμιο Όνειρο, Έλληναίος Σπυριά, Στρατηλά- της των Έλλήνων, Έλληναίος Ίδωδες, Φαίδρος, Μαθησία, Ίω. Κ. Παπαρού- δος, Νικ. Κ. Παπαρούδος, Ίω. Ρηγοπού- λος, Έλ. Έλευθεριάδης, Τεωρ. Σκορβί- λος, Μεγάλη Έλλάς, Ίδεώδης Έλλάς, Πλανήτης, Μεσημεριακή Ακτή, Συριανή Αύρα, Αύρα του Βυζαντίου, Τε- ώρος, Ζινέττα, Κ. Α. Έλευθερουδάκης, Σοφία Ν. Παπανταγοπούλου, Χρ. Κ. Κου- δούλης, Ίω. Πελεκάνος.
Β' ΕΠΑΙΝΟΣ (άπο [9Ε] εις έκαστον) Αλέξανδρος δ Μακεδών, Θαλασσοπούλι, Ναυτάκι της Αήθου, Χαρίλ. Γ. Κοκλου- θρος, Ψυχή, Αύρα της Αήθου, Διάττων Αστία, Γ. Κ. Βέγκος, Φασκαμιάς, Τρα- γουδι της Δευτεριάς, Θράμβος του Δι- καίου, Φαίδρα, Εβγείνης, Ίππότης, Τρελ- λός Κεφαλλονίτης, Ίδιότροπη, Χρυσανγή, Χρυσή Καριά, Ύμνος της Έλευθερίας, Έλληναίος Στέμμα, Αφελής Χιωτοπούλα, Αλόγονος του Καίσαρος, Κόρη των Κυ- μάτων, Πηλός, Νεράδα των Αήθων, Δ. Π. Χατζόπουλος, Μόσχα Α. Μίσση, Γεο. Β. Φωκιάς, Μπιοτότα, Γ. Δ. Έλευ- θερουδάκης, Έστειμένος Λόφος, Ίερός Αγάγ, Θαλασσοπούλι του Στόλου, Ίππό-

της, Ξανθή Περγηποπούλα, Χρυσοφτερή Έλλίδα, Έλληναίος Όνειρον, Ρεζεντά, Δόξα του Έλληναίος, Χαμόγελο του Πόνου, Έκπορθητής της Έπιταλόρου, Θρακικός Βόσπορος, ή Φιλομαθής, Αλ- κής, Ατρώτης Έλλη, Υποκόμης Ρε- τοντός, Έγγλεάκι, Γλυκιά Πατρίδα, Έλπίς του Γένους, Χαμόγελο της Νίκης, Αλ. Γ. Μπαγαδάπουλος, Σπ. Γ. Μπα- γδαδάπουλος, Άγν. Δ. Τζιώτης, Δημ. Ι. Καζαμπάκας, Γεωργία Αδ. Βραχιώτου, Μαρ. Κολλαρεκόπουλος, Σωμρ. Καλλια- ρεκόπουλος, Αλ. Βασιλάκης, Απ. Στ. Διαλειμάς, Καλλιάντζαρος.

Γ' ΕΠΑΙΝΟΣ (άπο [8Ε] εις έκαστον) Δικέφαλος Αετός, Ένδοξο Σούλι, Τ. Π. Δημητριάδης, Δάρνης Στεφανός, Κένταυ- ρος, Ηρώς της Γραβιάς, Φιλόμορος, Νεαρός Ντένκετιβ, Γενναίο Έλληνο- πούλο, Βαρβαρομάχος Έλλάς, Διον. Σπ. Καραντζής, Ηρώς Βελισσαρίου, Μουση- γέτης Ακόλλων, Ανοικτοκάρδος, Μικρά Χιωτοπούλα, Δοξαμένο Έλληνοπούλο, Αύρα της Σαμφούς, Ξενιτεμένο Συρια- κό, Αλληνογοντος Σύρος, Μαρίδα του Φαλήρου, Δουξ της Ηπειράς, Μεγελ. Αντ. Σιγάνας, Γ. Κ. Γεωργιάδης, Σπ. Κακο- λύρης, Γ. Κ. Ραυτοπούλος, Ίω. Ν. Σπη- λιόπουλος, Έλένη Ν. Σπηλιοπούλου, Καρλ Ε. Όλοσεν, Αντ. Ν. Παβέλλας, Λουλουά Σ. Κουβαρά, Έλίζα Σ. Κουβαρά, Ν. Β. Ναλάντης, Εδμήτρια Ματζιγοιωτάκη, Σπ. Δ. Κουτουπιδής, Κ. Β. Αδαμίδης, Αδ. Γ. Μαντιόπουλος, Γ. Ν. Καραβιδας, Μι- κρός Αθήνας, Ραβινέ, Ναπολέων Α, Γλυκιά Αύρα, Ουράνος Αστία, Αθως, Μαργαρίτα του Άγρου, Ημέρα της Έ- λευθερίας, Χρυσή Ακτίς, Γεο. Σ. Ανευ- ρίνος, Μαγεμένη Ακρογιαλιά, Έλπίς της Έλλάδος, Νησιώτικος, Άνθος του Ά- γρου, Γαλανή Σταυροφόρα, Χρυσολαμής Αστία, Διογμένο Πουλί, Δοξαμένο Αθήνα, Αύρα του Όφρεως, Αεοντό- κάρδος Δεωνόας, Καρούτις, Νικηφόρος Στρατηλάτης, Άνδρειο Κυπριόπουλο, Σο- φία, Έρ. Χατζιδάκη, Έλ. Ν. Αποστό- λου, Καστολία Ρ. Παναγιωτοπούλου, Ίωάννα Μπάρα, Ζωή Η. Παύλου, Άγ- γελική Η. Τ. Ιακωβάτου, Π. Π. Καζα- νίκας, Αρ. Ι. Σωτηριακόπουλος, Πηνέ- λοπη Σπ. Μοραΐτου, Έλευθερία Αθα- βαντινού, Ναδία Αραβαντινού, Πλειάς, Πολικός Αστία, Αύρα Σπυριδάκη, Έρ. Α. Βαρβαργός, Βασιλική Σοφή, Α. Ι. Καζαμπάτης, Θ. Κουβαράς, Άνδρειος Άνδριος.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ (άπο [4Ε] εις έκαστον) Άρης, Κύμα της Πατρίδος, Τρελλή Κορφατοπούλα, Νεαρός Έφοβλιστής, Με- λαγγολιά, Αστιας Γάτος, Άγγελιαφόρος Περιοτήρα, Κοσμοκότασ, Ύπερασπιστής της Σπάρτης, Διαβολάκι των Πυργίων, Τρελλή Ψυχή, Γενναία Μελασσογυιότισσα, Νίκη, Έλληναίος Γή, Φτωχό Χαμοηλάκι, Άγναστος, Χαρίλ. Α. Σακελλαρίου, Ν. Κ. Αλπάκης, Έλένη Δ. Βασιλομένη, Δ. Γ. Ζαβρανος, Αδμαντία Γ. Ποταμιάνου, Ίω. Ακριβόπουλος, Κυρ. Γ. Ζαβρανος, Ύπερηφανο Έλληνοπούλο, Έλληναίος Χώμα, Έβελις Νέος, Όδοιπόρος, Τρελλό Κοσμητάκι, Άνεσπερος Δόξα, Νεράδα του Βοσπόρου, Μικρός Σουλιάτης, Ύκιν- θος, Έλευθερωθείσα Έλληνοπούλα, Φεά- ουλα των Δασών, Έθνοφύλαξ, Εφριβός Έρμη, Ηρώς της Θράκης, Κεραυνός, Κοκκίτσα, Έλκωνιάς Παρθένας, Ίω. Κ. Καλούδης, Πατριό Διαβολάκι, Νι- κηφόρο Σίρπος, Ίω. Α. Πολυνοτάδης, Δημ. Χ. Φλωράτος, Διον. Χ. Φλωράτος, Α. Άνδρουτοπούλος, Παρασκευούλα Τουρνι- βούκα, Ίω. Α. Στερός, Ν. Ι. Σιφάκης.

Πάρις Παΐνης, Δάρνης Κλωνάρι, Παιδί Χαρά, Έλλη του Όλυμπου, Σκιάβα Πάμ, Άνοξιάτικο Λεράκι, Τμή της Πατρι- δος, Αέλις Π. Νικολάουλος, Ρωθαο- τάκι, Φρειδερίκος, Δαρνοστέρης Έλλάς, Προσκυπία του Καθίροντος, Μελαχροινό Διαβολάκι, Δέσποινα Χατζηρασιόλου, Γ. Φ. Ξηρουδάκης, Σπ. Π. Νικολαΐδης, Β. Η. Θεοδροπούλος, Νικ. Ε. Δάρας, Γ. Δ. Νάκος, Γ. Ε. Αρδάμης, Άνδρ. Νόβω, Βυζαντινός Αετός, Όδοισσός, Άνδρο- τας, Γλυκιά Παρθεύ, Πτερά της Νι- κης, Αθυγγανίς, Νεαρός Ίππότης, Έρ. Ι. Νικολαΐδης. Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΦΟΝΙΣΜΟΙ

[Ίδε Όδους, Κεφ. ΙΒ.] α.) Παΐγιον

Table with 5 columns and 3 rows of Greek letters: ΦΑ, ΣΙ, ΕΥ, ΕΙ, ΡΑ; Ο, Α, Ο; ΘΕ, ΔΩ, ΔΟ, ΝΩ, ΘΕ; ΝΗ

Νά συναρμολογηθούν οι συλλαβαί αυταί ώστε ναποτελεσθούν τά όνόματα τρεσά- ρων Αύτοκρατειρών του Βυζαντίου

β.) Αίνεγμα Έστάνη από του Νικητού της Αήθου Θεός Αιγύπτου, γωόςτος. Ύψωμα γής μεγάλο. Κάτι που όρίζεται γοαπτός. Μία λέξις, άν δεν σφάλω, Έκφράζει και τά τρία Με άλλη ορθογραφία.

γ.) Διά τους Γαλλομαθείς

Έστάνη από του Πηλέος Χαρά, Χήν, Πθρ, Αάσος, Βασιλέας, Είσοδος. Νά μεταφρασθούν γαλλικά αυταί αι λέξεις και δια των αρχικών των να σχη- ματισθή τόνωμα Γάλλου άρχιστρατήγου.

Αήλωσις : Αι λέξεις—δωνόητοτε ζητησί- ται του αυτού φυλλάδιου, —συνοδεύονται απαραί- τως υπό ενός μόνου δεκαλέπτου καθαρού γραμ- ματοσήμου.

Αύσεις του 4ου φύλλου α.) Κούβα, Σουμά- γ) FOREY τρα, Ίάβα, Μάδαγα- Α RBRE σκάρη.—β.) Η. γήνης FLURE — CREME — EBFET +17+9+1=100.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η Μαμμά :—Πήγαυνε, Νεύτων, να χα- λάσως αυτό το φράγιον. Ο Νεύτων, γυρίζοντας, φέρνει στη μαμμά του είκοσι λεπτά. Η Μαμμά :—Μά τι ; είκοσι λεπτά ε- χει τώρα το φράγιον. Ο Νεύτων :—Μά, μαμμά μου, έχορ- τασα και δεν μποροῦσα να το χαλάσω όλα. Έστάνη από της Χρυσής Πεταλοῦδας. Το Έλληναίος Ίδεώδες, άπόφύεσθησε τον Νικητήν της Αήθου εις ένα φίλον του, δεινον καλαμποκιτήνη, προσθέτει :—Γράφει και ποιήματα. Τώρα έχω ε- τοιμα τά «Αληθιματα της Σιωπής μου». Φωνάζομαι, λέει ο άλλος, τί π η λ α ή μ α τ α ; θα κάμωγν όσοι τα δια- βάζουν ! (Γαυρός) Έστάνη από του Αστέρους της Νίκης.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΕΙΑΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

[Ίδε εν της ύπερρυμήςσας ό- λων των ενδοτικων ειδών, ή Διάπλασις, δια να καλύπη τα έξοδα της, έστειλε ναζήση την συνδρομήν της εις 12 δραχμάς δια το Κοσμητόν και 14 δια το Έξωτερικόν. Την άφίνει όμως ως έχει, φρ. 8 και 10, χάριν των μη εύκολονομένων να πληρώ- σουν περισσότερα, άνάθεσις δε την επάρχειαν της εις τους εύπο- ρωτέρους, οι οποίοι παρεκλήθη- ραν να στείλουν, έκτός της συν- δρομής των, και ό,τι ποσόν ε- πιπλέον εύμπορεί έναστος. Εις την παράκλησιν αυτήν της Διάπλασεως δημοσιευθεί- σαν εις το 48ον φύλλον (σελ. 370) έστεισαν πρώτοι νατα- κρηθίδου οι επόμενοι :]

- 1. Ίδεώδης Έλλάς, Αθήναί, φρ. 5.—
2. Άθος των Δειρμών, Αθήναί, φρ. 10.—
3. Κοσμάκης Μονεσσάντος, Αθήναί, φρ. 14.50
4. Ματιμούλτσα, Αθήναί, φρ. 6.—
5. Α. Δ. (μυστικά) φρ. 2.—
6. Μικρός Αθηναίος, Αθήναί, φρ. 5.—

Προς όλους τους άνωτέρω έκφράζω τας θερμάτας μου εύχαριστίας. Είς όσον και πηλίκης εδγνομοσύνης, διότι συντελούν εις την καθήρησιν ενός περιδικού τσον χρησίμου εις την έλληναίην νεότητα, επομένως ένός ε- ληκού έργου, ως παρα πάντων χαρακτηρί- ζεται ή «Διάπλასις».

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αθήνα, 38 όδός Εδρηίδου την 17ην Οκτωβρίου 1917

ΜΕΓΑΛΗΝ Επύποσιν έκαμν ή Πρόδικη- ας που έδημοσίευσας εις το προηγούμενον φύ- λλον. Νά μην αύξωσιν την συνδρομήν, ενό υφί- σταιται τώρα τδσην ζημίαν, Πά; θάνθεω λοιπό, ήλθ ή επάρχεια; Αυτά συνεκίνησε τους άρχιστρατή- ου φίλους, οι οποίοι ήρχισαν άμέσως να συλ- λογίζονται τι θά ήμπορούσαν να μου στείλουν κρατάκω από την τακτικήν συνδρομήν των δια την κάλυψιν της ζημίας και την επάρχειάν μου. Όσοι υαλιστί είχον πρόχειρα χρήματα, δεν έπληρωσαν να τους το ξανάπδ, άλλ' έστεισαν ή μου τά στείλουν άμέσως. Σήμερα δημοσιεύω τον πρώτον κατάλογον. Ίδου και μερικά από τα γράμματα, που συνοδεύσαν τας εύγενείς αύ- τας άποράς.

Ο Κοσμάκης Μονεσσάντος μου γράφει : 'Αν και είμαι πολύ μικρός, και μαθητής της Γ' του Δημοτικού, άρχισα να σε διαβάζω και να λέλλήμα μαζί σου... Κι' ό μπαμπάς ; ή μαμμά ήσαν συνδρομηταί σου. Τού μπαμπά μάλιστα έβαλε και την φωτογραφία, γιατί βρα- βώθημ κάποτε. Αν βραβευθί ποτέ κι' εγώ, θά ήλθ και τη δική μου ;... Διάδωσα πως πρό- βλεπε ότι θεοστηρήσει με άμέσως έστειλα τον μπαμπά μου, βρήκα μέσ φρ. 14.50 και σου έστειλω για εύσφορά. Ο μπαμπάς ; ειπε πως ήμα λαμπρό.

Η Α. Δ. μου γράφει : Σου στέλνω το μι- κρον ποσόν των 2 δραχμών δια την επάρχειαν του φύλλου, μαζί με την άπερον άγάπην μου. Είς άμφοτέρω μυστικά, γιατί σου θά στείλνει άποια φίλη παύ σε άγαπά μυστικά, με και πολύ πολύ σου αγαπά. —Ω, το πιστεύω!... Και ο Μικρός Αθηναίος : «Σπείδω να- κρηθίσω εις την έκκλησίαν σου, πληρώνων οι- κηθώς συνδρομήν οία θέρεις, κατά την εν- τληφέν μου, να είνε επιβεβλημένη, κατόπιν των τερασίων εφόδων της έκδρασεως. Έλπίζω δε ότι σούδει, όσον ήθ ή να προσφέρη κάτι δια την επάρχειαν της Διάπλασεως, επειδή δεν είνε δυνατόν να υπάρχη συνδρομητής ή αγοραστής που να μη την αγαπά».

Και το Άθος των Δειρμών : «Αθήναίνα σε θαυμάζω για την έπιμονή σου και το θαρρος να βγαίνης όπως πρώτα ; αύτεις της δευτέρας περι- στάσεως, συνειρρίζεις κάθε πρόσκαιμα, και βρα- βευόμεθα' που είμαι κι' εγώ. Ει από τα παυ- διά σου. Σε παρακαλώ λοιπόν να δεχθής κι' άπο- μένα μια μικρή προσφορά από 10 δραχμές, με την διαβεβαίωσι ότι λυποῦμαι πολύ που δεν μπορώ, επί του παρόντος, να συνεισφέρω πε- ρισσότερα.

Έλαβα και τη δική σου εισφορά, Ματιμούλ- τσα, και θά σου έγκρίνω, το φανδώνωμα Άγριο- κάστω δια το νέον έτος; άφοι λές σου τα- κριδίαι καλύτερα, γιατί πραγματικώς αόρσει πολύ να σκεφαλώμεθς σάν ταχνοκάστω... Χα- ριτωμένο το γράμμα σου από την Άλυσίδα.

Ποτέ οι άνθρωποι δεν είμασται εύχαριστήμε- νοι με δ, τι έχομε, πάντα θέλομε περισσότερα. Γι' αυτό την παθαίνουμε, κένουμε δηλαδή κι' έκλεινο που έχομε». Αυτά έμυστραίνει ο φίλος μου Κοσμοκότασ, γιατί ενό πρώτα λάθενε τακτικά το φύλλο κάθε Σαββατικόβραδο, διν του άρεσε, δεν του έφτανε, άλλα ήθελε να το λα- βαινη από την Παρασκευή. Και να τώρα, κ' αυτή την έλαψι συγκρινόνεις, με αυτή την τα- χυδρομητή ανωμαλία, κώνει δυο και τρεψ έδο- μίδες; να λάβη φύλλο. Ας είνε όμως—δεν πι- στεύω ότι ο Θεός τιμωρεί με αυτό την... πλε- υρέτα του. Η άνωπομνησία του ήταν εύγενική. Δεν άνωπομνησους να έλθη από το φούρνο κα- νένα φαί ή κανένα γλυκό, Διάπλასις ζητούσε, — τροφή πνευματική.

Σ' ύπακοσόντο πάρα πολλά δια το Έσποδώνωμα, Έλλάς των Όνείρων, και μάλιστα άπόφ έο- πίαςας τόσο γι' άγάπη μου. Αλλά έννοώ ότι εή μεγαλιότηρά σου χαρά είνε να μου έγγραφής συν- δρομητάς εις τας δυσκόλους αυτές περιστάσεις. Σου έστειλα 25 τετραδία.

Χαίρω πολύ, Κόκκηνη Γατούλα, δια την έκπληρωσιν του «καλήρου παιδικού σου όνειρου». Μου άρεσε το πρώτο σου γράμμα κ' έλπίζω να έχη συνέχισαν.

Φακινή Σάντση, δεν είχα άρετά προγράμ- ματα της Γυναίκειας Ακαδημίας, δια να βάλω εις όλα τα φύλλα των Αθητών και γ' αυτό δεν έλαβες. Σου έστειλα εν-άπο έκείνα που έκρά- τησα εις το Γραφίόν μου για δσου; μου ζή- τούν. Διά βλέπει, είμαρταίς να έγγραφής και μόνον δια τά μαθήματα του κ. Ξενοπούλου, κληρώνουσα 6 δραχ. τον μήνα. —Σήμερον Σάβ- βητον, 21 Οκτωβρίου, ώρα 11 π. μ. ο κ. Ξε- νοπούλος κάμνει το έναρκητήριον του μαθήμα- (Νεοελληνική Φιλολογία,) εις το όποιον, έκτός των μαθητριών, ήμπορει να παρσυρηθί και όποια κυρία ή δασποις θέλη. Εις το Παρθενωγειον Κωσταντινίδου, Αεωφόρος Αλεξάνδρας, 2.

Ροαίος Έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν την εβδομάδα και οι έβης : Έλευθερωθείσα Έλ- ληνοπούλα, Γέωρ. Αήμος, Αήμος, Τίρκος, Χρυσή Ακτίς και Έκπορθητής της Έπιτα- λόρου. — Έβελίεσσα τας παραγγελίας των και τού; ευχαριστώ όλους δια τά καλά των λόγια.

ΔΙΑ ΤΗΝ Ε. Σ. Σ.

Αυτήν την Εβδομάδα έλαβα τά έβης : «Χαρά Γίορτής». — «Ανέλιπτος πλούτος». — «Χρυσά». — «Είς το νεκροταφείον». — «Η μελέτη». — Παιδ. Πνεύματα και διά- φορα δια τους Έβδ. Διαγωνισμούς.

ΕΚΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οδέν ψευδώνυμον άγκρηνεται ή άνωσούται, άν δεν συνοδεύεται υπό του δικαιώματος φρ. 1. Τα εγκρινόμενα ή άνωσόμενα λαχούν μετρήτης 80 Νοεμβρίου 1917. Όσα συνοδεύονται από Α ή νήκουν εις άπόφια, και όσα από Ε, εις κορίσια. Νέα Ψευδώνυμα : Νύμφη του Δουμά-

νος, κ. (ΕΓ). Γενναίο Έλληνοπούλο, κ. (ΕΣ). (ΟΜ). Ξενιτεμένη Έλληνοπούλα, κ. (ΕΣ).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επενδυοῦν ναταλλά- ζουν : ο Μικρός Αθηναίος (0) με Τραγοῦδι της Δευτεριάς, Δευτεριά ή Θάνατος, Έρωα του 21.— το Δοξαμένο Είκοσάνα (0) με Αδών του Έλληναίος, Έλληναίος Αδών. Αστία της Δόξης, Άνεσπερος Αδών—δ Διαβολάξ, Ξε- δάρος (0) με Διαβολάκι του Αραβιστίου, Μελα- χροῦδο Διαβολάκι, Θηλυκόν Διαβολόν, Δια-βολάκι—ή Μαργαρίτα του Άγρου (0) με Μελαγγολικήν Βοσκοπούλαν, Τραγοῦδι της Δευτεριάς, Κρομικόν Ασιτογορνήν—ή Έλ- λάς των Όνείρων (0) με Μανόν, Μυγνή, Νικητήν της Αήθου, Διάττωντα Αστία.

Η Διάπλასις άσπάζεται τους φίλους της : Γ. Βογι. (ή Συλλογή σου έλήφθη) Σπυρ. Δημ. Μανρ. (είνε αῦσαν άριθμός της ταίνιας, που χρησιμοῦσαι εις την διεκ- περασίωσιν) Θαλασσοπούλι του Στόλου (το φύλλον ταχυδρομίζεσαι, όπως πάντοτε, την Παρασκευήν το πρωί— τι πταίω άν έκεί, φθάνη την Πέμπτην της άλλης έβδο- μάδος ; τί μπορώ να κάνω ; να επιτάξω τον σιδηρόδρομο ; κ' εγώ το γράμμα σου της 9 Οκτ. το έλαβα στις 16, δηλαδή μετά μια εβδομάδα, ενό άλλοτε το έλαμ- βανα την επάκορην) Έβελιν Νέον (τά έ- λαβα δια) Διαβολάκι του Αραβιστίου (δεν πιωράει, άφοι είνε επί του παρόντος) δια τά μέλλον έλπίζω να φροντίσης). Έσπε- ρον (έλαβα, εύχαριστώ) έστειλα κ' έγγρα- ψα.) Αδαν. Γ. Μανρ. (τά ξανάστειλα στις 14) Κωνσταντικόν Αδάρων (Ταμσιόν Α- πόρρον ύπαρχει το Π. Πνεῦμα, τιμάται 30 λεπτά το τομίδιον) Δοξαμένο Αθή- ρας (συνεμορφώθη και έστειλα εν νέον) Σπυρθηρα της Έλευθερίας (όνόματα συστη- μένων άπόφων δεν είμπορώ να σου άνα- κοινώσω, γιατί μου τά έμπιστεύονται υπό έχεμύθειαν) άν θέλεις να χαρίξής φύλλα σε άπόρους, βόσκεις όσους θέλεις στον τόπο σου και στη γειτονία σου άκόμη) Μελαγγροῦδο Διαβολάκι (έλήφθησαν) εις το έβης όμως να συμμορφώσουςι κατά γράμ- μα με τας δηλώσεις του 4ου φύλλου)

Ηρώδα Έλληνοπούλα (αι παραγγέλλαι σου) έβελεσθήσων τα κορίσια του κ. Φαίδωνος σε χαίροτουν) Τρελλήν Ψοχήν (έστειλα όλα έλήφθησαν) Δοξαμένο Έλ- ληνοπούλο (παρωδότηκα πρόπει να φρον- τίστες εγκρίσεις, δια τά προληφθή το δυ- σόρηστο) Αστία της Νίκης (δεν έλαβα στείλα εν νέον) Πανταίος (πέρασε ή δι- αδοσία) Στανμαχιωτάκι (έστειλα εν νέον) Νύμφη του Δουμάρος (ναι, και οι άδελφοί των συνδρομητών είμποροῦν να γίνονται πρώκτορες) Ασιτογορνή τον Σάμιον (είπα μόνον ότι θά δραμοσθής) Φοίντων (διφο- ρείται, τριφορεῖται μάλιστα και μαζί, και μαζί, και μαζί, διάλεξε!) Μεγάλην Έλλάδα (έν δεν έκανα αυτό, όλοι σχεδόν θά ήρχοντο ίσα κι' όμοια και δια νόπο- φύγω κατά τδ δυνατόν τους κληροῦς ε- προτίμησά να ξεχωρίσω με λεπτομερείας, όπως διά κάμνω και εις άλλους Διαγωνι- σμούς, διαγ έπάνω-κάτω όλοι είνε ισοδύ- ναμοι αλήθως, δεν έβήτησα κλειδί και τρώπον λύσεως, άλλ' όσοι το έκαμαν άφ- έστων, δεν έκαμαν κάτι παραπάνω από τους άλλους) Αθάνατο Ναυτάκι, Μανια- τοπούλαν κτλ. κτλ.

Χρυσήν Πεταλοῦδαν, Θέριμον Απάλλισσα, Τρελλόπαιδο των Πατρών (έλαβα, εύχαριστώ). Έλληναίος Θαλαβον, Αδώναν Βαμβα- κιάν, Ουράνον Θάνα (έστειλα).

Είς όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 16ην Οκτωβρίου, θάπαντήσω εις το προσεχές.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1917

Κατά τὰ προκηχθέντα, τὴν 16 Ὀκτωβρίου τὸ πρῶτὸ ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτῖδα οἱ ἀριθμοὶ 1 εἰς 2771, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ προπληρωσάμενοι μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδρομῆν ἑτησίαν, ἐναεμίηον, ἑξάμηνον, ἢ τριμήνον, ἐνὸς τῆς ὁποίας συμπεριλαμβάνετο ἡ 15 Ὀκτωβρίου. Ἐκκληρώθησαν δὲ κατὰ σειράν οἱ ἑξῆς 50 ἀριθμοί :

826 ἐκέρδιον ἐν ὄρολόγιον τῆς τραπεζῆς.

1626, 401 ἐκέρδιον ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης δραμῶν 40 κατ' ἔκλογόν του.

2412, 533, 1874, ἐκέρδιον ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραμῶν 25 κατ' ἔκλογόν του.

1212, 689, 2680, 476, ἐκέρδιον ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραμῶν 15 κατ' ἔκλογόν του.

72, 2119, 1102, 2345, 224, ἐκέρδιον ἕκαστος ἀνά μίαν ἑτησίαν συνδρομῆν Διαπλάσεως τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

1509, 742, 2573, 1334, 907, ἐκέρδιον ἕκαστος ἀνά ἓν ἀντίτυπον τοῦ « Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης ».

1384, 15, 530, 2467, 144, 2238, 651, 2182, 1242, 1643, ἐκέρδιον ἕκαστος ἀνά ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων δρ. 3,50.

177, 892, 1531, 300, 2631, 1184, 1412, 2747, 92, 1311, 437, 1987, 1033, 2736, 200, 1749, 390, 2296, 2524, 771, ἐκέρδιον ἕκαστος ἀνά ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων 1 δρ.

Ἡ ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μὲν τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν θὰ γίνῃ μαζὶ μετὰ τὸ 48 φύλλον τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, χωρὶς νὰ δικαιωθῶνται νὰ τῆσιν ἀντικαταστήσιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῶ δώρου δι' ἄλλου, οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατόχους τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκέρδιον τόμους κατ' ἔκλογόν των, ἀπευθύναμεν σήμερον ἐπιστολὴν, παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μᾶς ὀρίσων ποίους τόμους ἐπεθύμουν νὰ λάβουν.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ 1918

Ἡ ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ 1918 θὰ γίνῃ τὴν πρώτῃν ἐβδομάδα τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου καὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν ὅσοι ὅσοι θὰ ἔχουν πληρῶσθ ἑτησίαν ἢ ἑξάμηνον συνδρομῆν διὰ τὸ 1918 μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου ἐ.λ. τὸ βραδύτερον. Ὁ κληρωθὸς ὁμοίως, εἰς μόνος, θὰ κερδίῃ μίαν **Μετοχὴν Λαχειοφόρον** τῆς **Ἐθνικῆς Τραπεζῆς** τῆς **Ἑλλάδος**, ἀξίας δρ. 100, μ' ἐπιπλέον κέρδους δρ. 50,000.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1918 θὰ γίνων **ἑλληνικοὺς κληρωθῶντες Δώρων** ἀξίας 1900 ἐν ὄρω δραμῶν, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων θὰ συμμετέχουν οἱ ἐγκαίρως προπληρωσάμενοι τὴν συνδρομῆν των διὰ τὸ 1918. Τὰ δῶρα διὰ τοὺς 50 κερδίζοντας ἀριθμοὺς εἰς ἑκάστην τῶν **τεσσάρων** τούτων κληρωθῶν, θὰ εἶνε ὅμοια μετὰ τῆς ἀνωτέρω Τετάρτης κληρώσεως τοῦ 1917.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 187ου Διαγωνισμοῦ Δόσεων Ἀδρόνησου—Νοεμβρίου

Αἰ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 14ης Ἰανουαρίου.

592. Λεξιγράφος

Αὐτοπρότερος συγγραφεὺς
Τόνομα θεοσκελεσῆς,
" Ἄν ἐν ῥῆμα μ' ἓνα πλῆθος
Οἰονδύησθε συνδέσθαι.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δάφνης Στεφάνου

593. Ἀγροπαικτικὸς Λεξιγράφος

Πέρα τῆς ἠπείρου πάλιν χωριστά,
Χόριος κατόπιν ἰσχυρῶν πτηνῶν
Καὶ θεοσκελεσῆς μετὰ τὰ δύο αὐτά
" Ἐλλῆνα ἀρχαῖον, μέγαν στρατηγόν.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰδεῶδος Ἑλλάδος

594. Μεταγραμματισμὸς

Τῆς Ἰκαρίας ποταμοῦ,
" Ἄν τὴν πηγὴν τοῦ ἀλλᾶξῆς,
Θὰ γόν ἰδῆς, μετὰ θυμασμῶ
Μπορεῖ καὶ νὰ τραφέῃ,
Χωρὶς νὰ πῆθῃ χλόνι.
Νᾶρχιστῆν νὰ παγώνῃ.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικητοῦ τῆς Ἀθῆνων

595—599. Μαγικὸν Γράμμα

Τῆ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος, ἑκάστης τῶν
κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐ-
τοῦ, νὰ σχηματισθῶν, μετ' ἀναγράμματισμοῦ,
ἄλλαι τῆσαι λέξεις :

πρὸς, ὄμιλος, κλάδος, σῆμα, κύριος.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πεδουφνοῦ

600—601. Μεταφορφώσεως

- 1.— Ὁ φόβος διὰ 3 μεταμορφ. νὰ γίνῃ δάσος.
- 2.— Ἡ Πάρος διὰ 4 μεταμορφ. νὰ γίνῃ ἴθνος.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βαρθολομαίου Ἑλλάδος

602. Μικτόν

Ἰν-χρ-αι-α-ο-κ-ε-υ-ο-ο-π-ρ-σ-π.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κενταύρου

603. Γρίφος

Ἐ' S δ' TE δ'
Παθῶν αἰ δ' T' δ'
ἢ πλάσε : :

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀτόκωρατζῆς τοῦ Βυζαντίου

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[IZ—190]

Θεριστάτα, εὐχαριστοῦσα, **Καρυάτις**, ἀνα-
μῆνω μέσον Διαπλάσεως, **Χρυσὴ Ἀκτίς**,
ποτὲ δὲ ἔλθῃ σίτι :

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

[IZ—191]

ΕΛΛΙΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

ρίαν, γιὰτὶ μὴδὲς τὰλαθα, ἀνταπέστ.λα.— δε-
χομαὶ ἀλληλογραφίαν.

Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες, θερμὰ συγχαρη-
τήρια διὰ βραδείον, Ἐπιστολὴν μου Μαύου Ἰα-
κίς ; Γρατὶ δὲν ἀπήτησας ; Ἡ Σιδερά Συμ-
μαχία θὰ κατέλθῃ στὸ Δημοφθῆσιμα ; Ἀνα-
μῆνω.

Χαριτὸς τὰς ψευδωνυμῶν τῆς ἑ-
μοσίας Ἑμπορικῆς Σχολῆς, αἰτίως, γινώ-
σκουν δὲ δὲν τὰς γνωρίω. Συγχαίρω δὲ τὴν
Σαυθὴν Παιρηγοπούλαν διὰ τὴν ὄρω
τῆς στὸ Τεσπαθῶμα. Ἐδελφίαι

[IZ—196]

Ὅλους τοὺς ἀγαπῆντες, φίλους, καὶ φίλας, πᾶσι μὲν
ψῆφισαν στὸ περὶ τοῦ Δημοφθῆσιμα, ἐπι-
ριστῶ θερμῶς ; καὶ τοὺς παρακαλῶ, ἀν θέλου,
δὲ μὲ ψηφίσουν καὶ ἐγὼς.

ΕΛΕΛΒΑΙΣ

Ἡ ἄνωξ τῶν Δειμώνων

[IZ—193]

Τραγουδὶ τῆς Δευτερίας σ' εὐχριστῶ
πολὸ, πολὸ, Τεσσαυτεῖν

[IZ—197]

Ποῦ βρεῖται ἡ πονεμένη καρδιὰ παρη-
γορῶ καὶ ἀνακούφιαι ; Στὴ ΧΡΥΣΟ-
ΦΤΕΡΗ ΕΛΛΙΔΑ. Πρὸς ἄλλα ψευδ-
ωνυμῶ εἶνε ἐμφρωτιστικῶς ;

[IZ—198]

Ἑλκωνιάς Παρθένος, Ἰανίνα, Κο-
ρίνθη, Μαργαρίτα τοῦ Ἀγροῦ, Κόρυθος,
θερμὰ εὐχαριστῶ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΟΝΕΙΡΟ

[IZ—199]

Μεταλλογική Ναυτοπούλα, δεχομένη ἄλ-
λληλογραφίαν, καριμῶ. Χρυσὴ Ἀκτίς

[IZ—200]

Ἀνταλλάσσω γραμματισμῶν. Βραβυμῶ γινώ-
σκουν δὲ δὲν τὰς γνωρίω. Συγχαίρω δὲ τὴν
Σαυθὴν Παιρηγοπούλαν διὰ τὴν ὄρω
τῆς στὸ Τεσπαθῶμα. Ἐδελφίαι

[IZ—201]

Πατρίς, Τί γίνεται ; Ἐθιμῆσαι τὸν χ. Πρὸς
ἐδρὸν μας Θεόδωρον ;

Ἐκπορθῆτης τῆς Ἐπιστολῆς

[IZ—202]

Σπινθὴ τῆς Ἐλευθερίας, σὰς ἀπῆρησεν
Ἐγγράφων μέλιστα μερικὰ μελῆ. Προσκαί

[IZ—203]

Ἀήτητο ἑξῶνάμ, Φειδιαν, Κόρην Πολιμ-
στοῦ, Ἰούλιον Καίσαρα, Λαυροστεφῆ Βε-
αυλῆ, Θαλασσοπόρον Κυκλάδων, Ἑλληνο-
πούλαν τετραδία Μ. Μυστικῶν πρὸ πολλῶν
σὰς ἔπειτα, ἰδικὰ σὰς ὄμιλος δὲν ἔλαβε μὲν
σήμερον. Γενναῖο Ἑλληνοπούλο (πρὸς
Γερμανοπούλας) :

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὄσον αἰ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλοβίον

ἔληφθησαν ἀπὸ 12-18 Ὀκτωβρίου

ΑΘΗΝΩΝ : Ἄνδρ. Ροδομανῆς, Ἀριστο-
τελῆς ὁ Σάμιος, Ἀττικῶν τῆς Ἑλλάδος,
Διαγμένο Πουτῆ, Σοφία Χ. Ραϊνετ, Δ. Ν. Βε-
αυλῆ, Δοξαμῆνα Ἰθῆνα, Κἀθ. Ε. Ὀλσον
Κατῖνα Ἀντωνιάδου, Ἄνδρ. Α. Ἀντωνιάδης, Μ.
Μ. Βαλέρης, Μαρίνα Μ. Βαλέρη, Ὁσκά Μπῆ-
μαν, Ἀδαμάντιο Μ. Νικολάου.

ΑΙΓΙΟΥ : Ἀραλία Β. Καλαπόδη, Βασίλ.
Καλαπόδης.

ΒΟΛΟΥ : Ἐνας κωδὸς ἀπογραφῆν.

ΠΑΤΡΩΝ : Ἐλλῆν Γ. Κορτικῶν, Αἰμα-
μένο Λουλοῦ, Ἑλλῆν Παπαχρηστοπούλου

Μαροῦντῆ Ἀδριάνη, Μικρῆν Καλλιμαροῦλοῦ

Βάσος Σοφῆ, Λελές, Ἀρῆς, Μεγάλη Ἑλένη

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλα